

Въестникъ
„Смѣшно“
се смяе всяка
Събота.

Редакцията и
Администрацията
са намиратъ въ
Печатницата
на въестникъ:
„Българ. Знаме“

при издателя и
отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ:
едно гроенче.

ВЪЕСНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

ИЗВѢСТИЕ.

Много дописки пристигатъ до Администрацията на „Смѣшно“, но тъй като не носятъ подпись, нѣма и да ся обнародватъ. Молиме онѣзи Г-да, които обичатъ да пишатъ на „Смѣшно“, да се подпишатъ съ сѫщенското си име и своеручно, другояче дописките имъ ще ся захвъргатъ въ кошътъ на непотрѣбните писма; освенъ това никое писмо не освободено отъ пощенско право, нѣма да се приема отъ Администрацията.

11-Й МАЙ

ХИМІЙ

На Българскѣтѣ Просвѣтители.

Дрънкай, лира многошумна,
Струнитъ си наложчи;
Твойта Муза сладкодумна
Днесъ не трѣбва да мълчи!

Българинътъ днесъ празнува
Свойтѣ Просвѣтители,
И отъ всѣкаждъ гласъ чува
На особени хвали!

Всѣкой днешка пѣй и слави
Кирилла, Методия;
И начищъ Смѣшно честь имъ прави
Чакъ до тѣхната земя!

Съ нова шапка на главата
И съ царвули прѣмѣнѣ,
Той имъ праша въ небесата
И вѣнецътъ си зеленъ!

Всѣкай неприятель иека
Отъ днесъ вѣчно занѣмѣй
А ти, лиро, и въ вѣкъ вѣка
Славата имъ дрънкай, пѣй!

«Смѣшно».

ДИПЛОМАЛИНЪ АДВОКАТИ.

Казватъ, че всичко-всичко имало само седемъ голѣми чудеса на свѣтътъ, а пакъ иие ще кажемъ, че въ нашата *автомономия* [само-безправилия (?)] има не седемъ, иѣ на седемъ мѣста по седемъ и тѣ умножени на седемъ! Ето ви и още едно чудо, което може да се нарѣче чудо на чудесата или *педопосче на недопосчетата*, или *губи-врѣме на губи-врѣмената*, или най-просто празнина *Мара тѣпанъ*; била и това чудо е законътъ за адвокатите.

Да се чудишъ ли?! Да се смѣешъ ли?! Да плачешъ ли?! Като разглѣдашъ единъ купъ правила и задължения които се отнасятъ само *ad hominem!* Чуйте, и пакъ ви повтаряме, чуйте, че безъ диплома, безъ испитъ безъ пълно европейско законовѣдство, иие нещемъ да имаме вече адвокати! Блалъ ни, и тежко ни! — Блазъ ни, защото ще се славимъ съ дипломалии адвокати, а тежко ни и горко ни, защото населението ни ще падне като мърша въ рѣцътъ на нѣколко монополисти дипломалисти адвокатисти, които като му се лѣпнатъ и се запиятъ като кѣрлеши, нѣма да се пуснатъ дрогдѣто му не искарятъ душата и калъта подъ ногктиетъ!

Ние не очаквахме сега за сега такъвзи конъ за адвокатите, иѣ за-

коиъ, които да ги ограничеще въ кѣрлеството (?), които да имъ вържеше рѣцътъ да не съблачать и да не крадятъ, и които да осигуре право или кривото за даване или за възнаграждение на адвокатинътъ! А иие що виждаме въ този законъ? — Нито сънка да же отъ подобна мѣрка! — Смѣшното е тута, че се принуждава всѣкай, кой както може, да иде да се снабди съ какъвътъ и да е парцал диплома и като я яви тамъ гдѣто трѣба да захване скубачеството! Нѣма да се мисле много и иие ще бѫдемъ зрители на всѣкай извергъ европейски авантюристи, които ще нахлутъ и ще ни пѣятъ съ различни тонове — *полки* и *кадрили*, съ различни *tragodaki* (пѣсни)-ширтомирто, и съ различни *маанета* — *лючекъ-хавасъ* и *карагъозъ-хоросу*! И тогава населението ни ще цвѣти като синигеръ въ кратуна, или като мишка въ капана.

Нѣ иие можемъ да се утѣшимъ съ думитъ на дѣда Хаджия, който казва, че дрогдѣто дойде това врѣме: *я деве, я деведжи* т. е. или камилата ще умре, или камиларътъ ще хвърли петалата! Сиречъ искаемъ да кажемъ, че дрогдѣто да нахлутъ авантюристътъ съ своите дрипели парцали дипломи, до тогава и Дирекцията на Правосѫдието може да си измѣни козината, може да издаде другъ законъ безъ да мисли че се води отъ хора, които отпослѣ ще упражняватъ това званіе. Може да ѝ сгигне пипето, че хубавитъ дрѣхи не правятъ човѣкъ, иѣ умственниятъ му силы. Нѣ то е послѣдня работа...

Сега за сега като честитимъ на дипломалиите адвокати добра кариера, защото харталъ-парталитъ ще се очистятъ и нѣма да имъ прѣчатъ, молимъ ги да се не надуватъ много като жабата, защото може да се пръснатъ, или пакъ да стоятъ друго зло, което ще имъ поджади посътъ! Прѣди да идже да испитъ и да си покажатъ дипломите, пие ги съвѣтвамъ да се наблюскатъ съ чесанъ та да имъ бѫде испитъ лесенъ!

Джиджилъкъ.

Кой знае истина ли е, лъжа ли е?! Казва се, че на единъ нашъ събрать като му се подпалили гащите, той не привласъ да иде да повика на помошъ всичките тоулумбаджии да му ги изгасятъ; нъ по злощастие като ги намѣрилъ въ една механа натркаляни като овци, той викалъ, викалъ, нъ никой го не чулъ; тъй щото сиромахътъ днесъ за днесъ има да оплаква голъмата загуба на бѣлитъ си гащи, които му не биле мили за друго, нъ само и само защото му биле ошити отъ една иѣжна рѣка. Въ тѣгата си той не забравилъ да спомене и името ѝ, което се захваща до съ м-м-м-м....

За утѣшение Смѣшлю го проважда да иде при г-да Маничкова и Вървикова и да обади тулумбаджийтъ, за гдѣто не сѫ привласали на врѣме; ако ли би пакъ въ случаи да не могжтъ и тѣ да го утѣшатъ или да му помогнатъ, той да земе дѣното си въ рѣка и да се спустне при г-на Газова, който съ едно драскане до г. Бюлбюлевъ на часа ще издѣйствува да се накажатъ тулумбаджийтъ.

Ако би да не може и той да издѣйствува, тогава нашъ дѣдо Смѣшлю ще грабне една клюсия да ги надрѣсти тѣ както трѣба, ще земе гащите на събратьтъ си и ще му ги нахлузи на главата. Слѣдъ това ще го качи на врѣхътъ на Сахатъ-Тепе и ще се провикне еъ колкото си гласъ има: глухи и иѣми, малки и голѣми, стари и млади, мѣжеки и женски, Пулпуденци и Пулпуденки тичайте и глѣдайте сеиръ! Тогава куцо и сакато ще се притече да види ѩо е; между тѣхъ ще дойдатъ и тулумбаджийтъ. Смѣшлю ще открие тогава лицата на събратьтъ и тѣ щомъ го зарижатъ ще извикатъ: бре да се не види макаръ! Какъ е станжло това? Този и изгорѣлитъ гащи е нашъ старъ приятелъ още отъ Ц/градъ!!! Тѣзи гащи му сѫ шити отъ м-м-м-м!!!

 Така ще се свърши този джиджилъкъ!

Изъ Смѣшловий дневникъ.

— Празникътъ на нашите про свѣтили на вѣкъ-дѣ се отпразнувалъ много тѣржествено, а особено въ г. Пл. въ новата Църква. Словата сѫ бѣрчѣли и ечѣли повече отъ телеграфическите жици и отъ новийтъ часовникъ. Слава и честь на учителите, които знаятъ какъ да водятъ пародното хоро!

— Депутацията за коронясването си стѣгиж царвулитъ и заминж. Тя занесе за подаръкъ дипломите си и мозъците на миозина, а най-много газетата на дѣда Манчовъ и пипкавщината на Капона (скошенъ пѣтеле).

— Понеже всичко по настъ съвѣтъ съ чудеса, то не е чудно, че и дѣдо Щѣркель е заповѣдалъ да не се купуватъ Берданки за жандармерията, а Мартинки. Всѣкой кади на чийто гробъ си иска. Алилуя, Алилуя слава тебѣ Румелио!

— Въ положение сме да извѣстимъ, че Св. ни Екзархия не е искала да влѣзе въ споразумѣние съ екомекическата (?) патриаршия, нъ е влѣзла вече, и Македония се е избавила като овца въ вѣлчи уста

— Тѣзъ дни ще излѣзе единъ правилникъ изъ Дир. на Пр-дисто, който ще гласи че мудростта на всѣко прибрѣзано дѣло ще се пагради съ орденътъ изработенъ въ послѣдно врѣме отъ прочутитъни В. Н-човъ, и отъ измрѣлитъ Одриински заточеници проводени чрѣзъ негова прѣпорѣка.

— Редакцията на «екс-Народний Гласъ» се оплаква, че баба «Марица» прѣпечатвала отъ нея новини безъ да обади, че ги извличала или зимала отъ него. За увѣрение колко е право това, нека послужи за фактъ на читателите, че казаната Дѣдова Манчова газета под-лани излизаше въ Вторникъ и Петокъ съврѣменно съ баба «Марица» а сега въ Срѣда и Събота. Защо? — отговорътъ е лесенъ: за да може да черпи новинитъ изъ баба «Марица» и като ги прѣиначи по правописание и по слогъ да може съ чуждо коливо да прави свой по-менъ!

— Изъ една приятелска дописка извличаме слѣдующето: дѣдо Смѣшлю, дай ни умъ ѩо да правимъ, като ни сѫ опижли да върнемъ назадъ часовниците и другите подаръци, които ни сѫ бѣхъ раздали за да гласуваме за г. Н-ва? — отговоръ: питайте кметътъ си, той знае всичката работа, и кажете му, че зорленъ гюзелликъ олмазъ, или че трае баба за хубостъ!

— Говори се, и то въ иѣкономиялни (?) мѣста, че Плов. Департ. Училищ. Съвѣтъ въ разис-

кванията си е рѣшилъ много иѣца, между които и въпросътъ за правописанието. Ишалахъ! отъ сега ще дранцимъ все съ орлови и пачи пера, и кой гдѣ каквато буква завърне!

— Азъ, «Смѣшлю» научавамъ са, че тukaшните наши войници са ми си покунили лѣтните дрѣхи, съ които сѫ сега облѣчени. Чудна работа!! Види са лѣтните дрѣхи за войниците трѣбва да бѫдатъ готови за зима, а зимните за лѣто. Азъ «Смѣшлю», ако да бѣхъ ималъ синъ войникъ съ какво щеше да си направи лѣтни дрѣхи като съмъ тѣй голакъ. Сиромахъ. Питамъ бѣдните сиромаси какво ли правятъ въ такъвъ случай съ своите синове войници?

— Шушне се по улиците за едно духовно лице, че то не проповѣдало съединението, и разделинето, и че до толко є сполучило ѩото днѣ — утрѣ очаква и ординътъ отъ началството си за възнаграждение на неуморинйтъ си трудъ!

— Говори се че единъ пѣтеле сѫ го нагжали кокошки, и днесъ утрѣ той щѣль да вире краката. Ние прѣвигдаме това. Тежко му! Съжалявами го отъ душа и тѣ сърдце! Той се надѣвалъ, че многото рѣце, които захващали да го пощятъ, ще сполучатъ да го отърватъ отъ грозната смърть, нъ напразно! Той се свѣстилъ, и кжено, че много баби килаво дѣте.

— Миналата Недѣля въ Петъкъ презъ ношта, тѣй силно пристигна въ града ни куру-чая отъ Арсепевското устие, ѩото всичко което имаше натрупано около него като завлече, но много голѣми повреди причини на града! Много бакалски и други дюгени бѣха въ опасност и господаритъ имъ бѣха принудени да изнасятъ отъ дюкенитъ стокитъ си! Единъ сиромахъ человѣкъ има да благодари именно на градския ни Комисаръ, който показа голѣма дѣятелност за да му се избави кѣщата и дюкения! Съ 40 души на чело той прегази куруча и распореди ѩето отъ двѣ стани отвори пѣтъ на водата и се избави на бѣдния кѣщницата. Хвала за дѣятелността на Градския ни Комисаръ! Отъ 15 години, казватъ стари хора, не е дохождалъ тѣй силио и отведенътъ нашия куручъ, както го казватъ нашите граждани. — Още не е извѣстна загубата, но дѣдо Смѣшлю видѣ съ очите си 3-4 воденични камъка въ рѣката срѣзъ Симеоновото кафене, и отъ тамъ се разбира, че въ еждия буазъ има много воденици завлечени. (Б. на См. Затова именно и дѣдо видѣ Смѣшлю не си прави ни воденица, ни

долант, ни фабрика, защото като ги завлече водата, кой ще му ги приправя? Да! то се знае, че безъ пари нищо не става!)

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на «Смъшлю».

София. Бае Смъшлю!

Слава Богу! Отъ пъкозко дена насамъ такава тишина ни е завладѣла, щото съкame, че сме въ дъното на гробоветъ си! Население то то е въ неописана радост! То съка, че тая тишина ще го спасе, а не мисли, че подъ нея се криятъ други размирици, други ехидни! Напразно не е казано, че тихата вода под-дълбоко копае!

Нека се завърнатъ смутителнъ на тая тишина и ти ще видишъ, бае Смъшлю, какъ ще се разджуркаме! Увърявамъ те, че още отсега прѣдвиждамъ буритъ, и косата ми настърхва като котка подпашена отъ иѣкое куче! Наистина тишината владѣе, нѣ и тайлата змия не спи. Постояннитъ проминявания и разминявания на чиновниците тѣ потвърдяватъ страхътъ ми. А бе, та че що да ти заобикалямъ много-много наше ни трѣсе една по тайна трѣска, която ако би да се избрне на тифоидна, ни ще си покривимъ калпаците и ще играемъ народното хоро напукъ на прѣвратаджиштѣ, ако ли би пакъ да излѣзе парапаки, о тогава... тогава... ние ще се натръшкаме поразени като отъ чума, и който ще има добъръ докторъ и докторъ отъ партията си, той може да искупи живота си, а който — не, той трѣбва да плати на дѣда попа!... Дано не стане; ами ако стане?... (Б. на См. Стискайте си душата съ зажбите!)

Редкотърътъ на нашите (?) р. съедини се върти тѣдѣва изъ хотелите и кафешантапите. Азъ се срѣщамъ иѣколько пъти съ него, нѣ както го усъщамъ той се почесва, и се надѣва като конь на празна торба. Спорѣдъ мене, той ми са вижда добъръ човѣче, както всѣкой Бессарабецъ, нѣ завалила много е за съжаляване, защото не е дошълъ на врѣме. Да бѣше дошелъ, когато приятелите (?) р. му се намираха тута и не бѣхъ се пренесли още, той сега иѣмаше да му отмишлява толкова. Забѣлжилъ съмъ го, че щомъ получи недоносчето си «Съединение» додѣто го не исчете отъ кора до кора не го оставя на земята. То се знае; че той свѣтъ тѣй отива! Ще се научи, нѣ когото котката се окучи!

Прѣди да свържъ, явявамъ ти, бае Смъшлю, че голѣми приугото-

вления ставатъ за отпразнуването на нашите просветители! За жалост само, че директорътъ на класическата ни гимназия, който откри инициалътъ ѝ, пеще да се наими на това тѣржество. Сбогомъ, че бѣрзамъ да ида да сирамъ и азъ цвѣтя за вѣници!...

Дитарамбъ.

(На бѣклицата.)

*

Дай оназъ бѣклица рѣждива,
Що се вдига съ двѣ рѣчи въ устата,
И кога се пие, тя излива
Сладко-сладко виното въ гърлата!

*

Дай да пия здравица за всички,
А особено за бача Цвѣтка,
Който глажди всѣкой денъ корички,
А отъ мене повечко го свѣтка!

*

Кѣ-кѣлъ! Кѣ-кѣлъ! азъ му дрънѫхъ вѣче,
И сега на онзи свѣтъ отивамъ!...
Дръж ме, бачо пѣтътъ е далече!...
Азъ за... азъ за... азъ за... азъ за...
Сини... вами!

Л.

Сонетъ.

Щомъ вѣлкътъ вѣчъ останѣ,
Той не струва ни пары,
Кучето му се гордѣе,
И го прави маскара!

*

Тѣй петлето на бащата
Нери се и го кѣлве,
Хвърга му се на главата
И го пѣлни съ ядове!

*

Тѣй Бюлбюлътъ, що се пери
Нѣвга че е пѣль изъ наше,
Щомъ го старостъ намѣри,
Той осталъ вѣчъ безъ гласъ:

*

Малкитъ му се подемиватъ,
Че се мѣчи ужъ да пѣй,
Гласоветъ си извиватъ,
Кать му цѣркатъ да иѣмѣй:

*

Че не струва вѣчъ ни бодка,
Че му модата минѣ,
И освѣнь мезе на котка,
Друго не можъ станѣ!...

Народна пѣсень.

Нали ти думахъ Гешъольо,
Да се не бѣркашъ въ народско;
Че тукаши-то, Гешъольо,
Много ѝ по-много отъ шопско.

А ти ме майка не слушаѣ,
Кой се въ народско навтика
Младо ми кметче ти станѣ
Та всѣки вѣзъ тебъ вика.

Кой ти познава отъ добро
Въ, тазъ Драндоля ортачка!
Всѣки ти мисли пусто зло,
И глѣда какъ да те смачка!

Ой мале, мила малеле
Вѣздихъ Гешу, бре вари!
Злѣ storихъ, мале, малеле,
Тежка ме чума удари!

Щѣ идѣ, мале, малеле
Да дирж друго народско
Друго народско, малеле
У позлатеното шопско!

Георги Гайдарътъ.

Прѣмудростъ Смъшлю.

Чтение.

Тако глаголетъ Смъшлю: чуйте хора живущи по Румелийската страна, чуйте и се научете, че тѣзи дни ще се вѣздише единъ паметникъ, който ще очуди всички! Паметникътъ ще стои отъ една пирамида, исправена на върхътъ на Джамбазъ-Тепе, съ надписъ *котило на плъощицъ и на мишкитъ*. На около та ще бѣде заобиколена отъ много котки и батеви булчици, които ще надизграватъ добрѣ, та щомъ искоки нѣкакъ плѣхъ или иѣкоя мишка да ги сграбятъ. Основателътъ ѝ ще бѣде единъ голосокъ и всевѣдущъ пъсоглавецъ. Той ще прави терроръ на всѣкѫдѣ, нѣ коткинъ нещо се оплашватъ; тѣ ще си глѣдатъ работата и отъ врѣме до врѣме ще се мѫчатъ дано да можатъ даму издергатъ очите.

Пирамидата повече ще стои на вѣдуха, отколкото на земята, и оттова щомъ духи нѣкакъ по-силенъ вѣтъ ще се строполи. Тогава да видите смѣхъ и джузъмъши за жителите! Плъощицъ ще се растичатъ да бѣгатъ и да се криятъ изъ тѣмини дунки, мишките ще се побѣркатъ, пъсоглавецътъ ще скочи да ги гони и насырдчава, коткинъ ще се усуетатъ да ги даватъ, а батеви-тѣ булчици да ги крѣщаватъ съ зѣбътъ си. Това чудо ще може да го види само този, който е сѣбботникъ, и който е бозялъ отъ Венера. Отъ този общъ законъ ще се исклучатъ тѣзи, които сѫ приятели на плъощицъ и на мишките, и които знаятъ да си кривятъ угата като габровецъ за лобутъ. Слѣдъ тази буря всичко ще се умири. — Г-жа Манъ ще искочи тогава изъ една дупка и ще се провикне: музи Еликонски и Царнасови, до кога ще напрѣгате лиричѣ си и да вѣспѣвате тогози който е мой и вашъ приятель? А музитъ ще отговаря: мари како Манъ, ти си побѣркала молитвата си, ти вмѣсто да призовашъ Венера, ти призовавашъ наше. Ние не вѣспѣваме вѣчетогози, който ни е обезобразилъ като прескини, а не като боргии! Ние не вѣспѣваме твойте любовници, нито подарениятъ ти отъ него часовникъ, ние вѣспѣваме Румелийската Егъда, както и коткинъ и батеви-тѣ булчици, които развалиха гнѣздото на плъощицъ и на мишките на Джамбазъ-Тепе!

Дописки на „Смъшлю“

Т. Назарджикъ. — На 1-и Маисъ.

Дѣло Смъшлю!

Хи холашъ, че келави ли сме та не дохождашъ и кѣмъ наше? Толкозъ ли си се вѣзгордѣлъ? Но наше новините еж толкова много, щото всѣки денъ да излизатъ единъ вѣстникъ пѣти пѣти колкото «Сѣдинение» или «Марица» пакъ иѣма да ее свѣршатъ. Да ти кажа за училищата ни, че усѣвватъ полу-ракешки (?) р. ти знаешъ; да ти се хваля съ нашите агитации по изборите, и тѣхъ знаешъ, да ти прѣпоръжчвамъ аптеки и доктори и тѣхъ знаешъ; да ти се хваля съ точността на военните и гражданските чиновници и него знаешъ; да ти укорявамъ грефектътъ, грѣхъ ще сторя, съ една речъ, ако плюнѫ нагорѣ ще ми падне на лицето, ако плюнѫ на долу ще ми оплещи брадата; разбирашъ я отъ пантомима?! Нашата пантомима ний си я играемъ, ний си я знаемъ. Но аджеед (?) да те лъжѫ. Ще ти каж-

само това и то на самъ та никой да го не чуе, че писанъ кътъжънда за пощенски расиленъ ний си имаме единъ Хахамачу, който като вътъръ или като телеграфъ ни разнася писмата. Писмата отъ Петъкъ вечеръ имаме честъ да ги приемемъ тъкмо въ Събота вечеръ и то най-скоро. Съкавъ, че съ се свършили тъзи, които не празнуватъ съботата, та пощенското управление не може да намери да ги повърни другиму. Най-тъкмо тъй отива тя по настъ *a la bûlage!* . . .

Твой пръданъ:
Дъръку Ручокътъ.

(Следующето ни са испрати отъ с. Градецъ съ дата 4-ий Май съ молба за обнародование. Бракъ сархону канди икължехъ, казва турската пословница.)

Нека покаже дописника ви, кой е именно образцовъ учитель въ селото ни; защото имаме петъ учители и да докаже съ факти, иакъ е билъ и ще бѫде най-нисъкъ терситъ (мръсникъ)

Пастоятелството:
Василь Гергевъ, Коста Каневъ,
Василь Кудевъ и Василь Жековъ.
(М. И.)

ПОЛИТИКА.

Този пътъ политиката дѣже и чака своето врѣме. Въстниците хванахъ вече да дръжатъ за цѣльта, съ която ужъ пѫтувалъ Български Князъ. Критиките сѫ та-кива, щото не струватъ нито внимание; но понеже политиката е като брашнянъ човалъ, който колкото го пухашъ толкоъ брашио пуша, или като еластика на кѫдъто я потеглишъ пнататъкъ се провлача, то и дѣдо Ви Смѣшлю да не остане по-доленъ отъ своите събрата политици, ще каже, че пѫтуванието на Български Князъ въ Атина, Цетине, Румъния и пр. . . се смятало като сполука на Руската политика противъ Австрийската. Не е чудно, то е много близу до умътъ на човѣка, иъ дали има такава цѣль, това е твърдѣ съмнително! Ако има много добрѣ; ами ако нѣма? . . .

Отъ другите части на свѣта пакъ има много новини, иъ все сѫ пълни съ злени.— Въ Русия станили нови открития на никилистически съзаклятия. Тевекел дѣдо ви Смѣшлю не се отказа отъ намерението си!

Колкото за забравени Египетъ, той хванѣ пакъ да се явява на сцената. Агата е приель върховенството на Англия надъ Египетъ, обаче съ условия и съ увързувания, а послѣ като бутне котката паницата да се строши то и мѣкото хвръкне, защото условието за да се не разсипе мѣкото е паницата.

Кака Австрия тя се пакъ гѫдъличка отъ нѣщо. Тя не е задоволна само съ скопчюването на жилѣзницитѣ. Ней ѝ се ще и дружко нѣщо. Ще ѝ се като да си простие рѫчицата и къмъ Егейско море.

Печатницата на вѣстникъ „Българско Знаме“

Нека се храни съ тази надѣжда, когато се не договежда, че другъ вратътъ ѝ павежда. Тя скоро ще играе Славянско хоро! . . .

Който иска повече новини, нека прочете **Политическите вѣстници.**

ПРВСИИ НОВИИ.

— Пишатъ ни, че сѫгражданите ни Г. Пановъ билъ назначенъ за първи ежеденъ изслѣдователъ въ Хасково; — Г. Старозагорски прокуроръ са прѣмѣства на сѫщата служба въ Пловдивъ, памѧто подавши оставката си Г. Сочински. — Сливенски Околийски Съдникъ щеъ да бѫде прѣстенъ за та-къвъ въ Ихтиманъ.

— Народниятъ празникъ Май 11 са отпразнува доста весело. Слѣдъ божествъ, литургия въ дворътъ на реалното училище са направи водоосвѣтъ при прѣстътието на много народъ. Единъ отъ учителите прочете велегласно животописанието на нашитъ проевитители. Отъ учителите имало приготвено нѣщо въ родъ закуска, за жалостъ обаче, ни единъ отъ първите граждани не беше поканенъ. Допѣтъ ще кажемъ повичко за този празникъ.

— Научавами са че въ първите дни на идущий месецъ ще са пачне издаванието въ градани на едно списание подъ название **Правилникъ**, което ще са занимава исклучително за работи по правото. Съ петърпение очакваме излизанието на свѣтъ това толкоъ нуждно за сега всекиму списание.

— Видѣхъ първия брой на новопоявивши са въ София бѫлгарски в. **Съзнание** органъ на либералната партия. Желаемъ искренъ усъпѣхъ на нашия сѫбратъ.

— На 15 того въ Ямболъ ще стане водоосвѣтъ при положение основниятъ камъкъ на новоиздаемътъ Правителственъ Домъ. Много отъ нашиятъ граждани и служащи били покапени на този обрядъ.

— Слухъ са носи изъ града ни, че Г. Стефановъ по причина на трѣска, си далъ билъ оставката отъ службата прѣсъдателъ на Бург. Гражд. Съдлище. Говори са сѫщо и за смяняването на Хюсни Ефенди, наинънъ при сѫщото Съдлище.

— Миналата Събота са намери удавена въ единъ кладенецъ нѣкоя си тукашна 19 годишна мома Юрдана Кръстева. Не сѫ са издирили още причините за удаванието ѝ.

— Получихме нѣколко дописки отъ града, въ които са говори за дѣяніята които що ставатъ въ тукашния пансионъ, отъ части и срѣщу нѣкои отъ учителите. Ние ѹе ги обнародваме въ единъ отъ идущите броеве, до като получимъ по положителни свѣдѣнія.

— По причина на многото материалъ, доста дописки останаха не обнародвани. Тѣ ѹе бѫдатъ помѣстени въ идущия брой, който ѹе бѫде пакъ двоенъ.

Изъ Смѣшлювата чанта.

Г-не Уной въ Сливентъ. — Ако туй, което ни пишите е истинна, небойте са да ни кажете именцето си.

Г-не Бодилковъ въ с. Очуша. — *Високо, джлбоко, широко, кръсато*, — нищо неразбрахме отъ писмото ви.

Г-не Свирчо въ Хасково. — Добрѣ сте отгатали името на новия кандидатъ за депутатъ.

Г-не ** въ Абрзиларе. — Грѣхъ ли є ако учителя ви Х. И. стане адвокатъ. Неще ли бѫде по-способенъ отъ

единъ балжъчия, абаджия и кундураджия адвокатъ.

Г-не Трѣпе въ Бургасъ. — Помѣтко ни пишете, ако искате да видите писмото отъ васъ обнародвано. Съ една дописка само нѣма да напълнимъ цѣлъ вѣстникъ.

Г-не абонатъ въ с. Сестримо. — Редакцията ни отъ сърдце ви благодаря за наскрдителното ви писмо.

ТЕЛЕГРАММИ.

Пловдивъ. — Урраа! радвай се дѣдо Смѣшлю! *«Южна Бѫлгария»* и *«Съединение»* скоро ѹе дойде въ споразумѣніе! (Б. на См. То е дѣртешка лъжа! Тѣхните глави нѣма да уврѣтъ додѣто не изгорѣтъ!)

Тамаке. — Отиванието на една личностъ отука твърдѣ е зарадвала единъ, а наскрбила други. Усъщашъ се я? (Б. на См. Какъ не? Нѣ ѹе дойде друга и тогава ѹе видята какъ се влѣче плуга!)

Тамже. — *«Оса»* много бѣрка, нѣ ако се хване, много ерина ѹе дѣрка! (Б. на См. Комуто се иска така си писка; въ тя нека си живи, ама и да се варди да се не искали!)

София. — Сѫжно-сѫтни и спродадохме вече смутителнѣ. Тѣ сѫ вече задъ граница и ние сме въ миръ. (Б. на См. Вие продадохте тѣхъ, а тѣ отидохъ да продадѫтъ вѣсъ!)

Тамже. — Вашитъ партни са осѫждатъ отъ мнозина тукашни. (Б. на См. Приемълъ се хѣрбель на Ѣрбель!)

Стрѣлча. — Новитъ ни кметъ тържествува за гдѣто учителитѣ направихъ въскрѣсение съ празни джобове. Той се обѣщава че ѹе ги докара на вѣра да не харчатъ много. (Б. на См. И той хубавъ умъ, ами нѣза на издѣненъ гломъ!)

Харманлий. — Работитъ ни отивать добре, а партнитѣ още по-добре. (Б. на См. То е отъ последниятъ дѣждъ!)

Арапово. — (Карловско) много би-летни останахъ въ рѣцѣти ни, какво да ги правимъ? (Б. на См. Измийте имъ писмата, испийте имъ водата!)

Сливенъ. — Защо сѫдържателя на Сливенски пансионъ, въ който са вже питаватъ областните стипендии, туря въ сутрешниятъ млѣчни чай кола? (Б. Р. Защото нѣма кой да му приидра.

Айтосъ. — Околийскии ни Началникъ С. е надиплилъ 299 чл. отъ Органически Уставъ въ архивъ си като дѣло свѣршено. (Б. Р. Ами защо не извѣстите за това Прокурору като знаете?)

Нарижъ. — Миналата недѣля са испрати порѣчни отъ румелийското правителство киречъ. Той е бѣлъ, гори като са тури въ вода и съ него са ма-же. (Б. на См. Прѣдметниятъ киречъ пристигна на станцията Керменлий. Идете сега и не казвайте, че въ единъ близъкъ денъ Румелия не ѹе успѣе като Мажигра въ Сопотъ. Народе, народе! Пѣтицата измазватъ съ цивилизиранъ киречъ).

Бургасъ. — Градски кметъ не е още избранъ. Върва са, че ѹе бѫде пакъ първиятъ *enfant-gâté*.

Карнобадъ. — Нитаме: кой осакати Станка Лапкова и стана причина да са разведе съ мѫжа си; защо на разсилнитѣ при околийското управление, който отвѣтствува отъ 2 месеца, платата му са дава на кахведжи Ивана? (Б. Р. Питайте въ Бургасъ).

Айтосъ. — (Лѣджитѣ) Отъ всѣдѣ пристигатъ немощни и тѣсътъ помощъ на лѣджитѣ. Префектовъ братъ неуморно са труди съ еждѣствието на валинията да имъ оказва услугите си. . . .

Отговорникъ и Издатель Ив. Дочковъ.